

РЕШЕНИЕ

№ 5379

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3676** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 12, ал. 7 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства /ЗВПНРБГЕСЧТС/.

Образувано е по жалба на Т. О. А., гражданин на Н., [дата на раждане], чрез адв. П. И. К., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1 срещу мълчалив отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на член на семейство на гражданин на ЕС на Директор на Дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи /МВР/. В жалбата са наведени доводи, че по отношение на жалбоподателя е било издадено временно удостоверение за продължително пребиваване № 50199 с дата на регистрация 20.01.2020 г. и срок на валидност 20.04.2020 г. В срока на валидност на издаденото временно удостоверение спрямо жалбоподателя не е издадена карта за продължително пребиваване, поради което след изтичане на срока и предвид липсата на произнасяне на административния орган е формиран мълчалив отказ.

С писмена молба с вх. № 12215 от 08.05.2020 г. до съда, от страна на административния орган е представена цялата административна преписка, видно от която е постановен изричен Отказ с рег. № 5364р-7869 от 29.04.2020 г. за издаване

на разрешение за продължително пребиваване по чл. 9а от ЗВПНРБГЕСКНБГЧТС на Т. О. А..

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, се представлява от адв. К., САК, който моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения. Не претендира адвокатско възнаграждение, претендира разноски за заплатена държавна такса.

Ответникът – Директор на Дирекция „Миграция“, МВР, редовно уведомен не изпраща представител, представена е подробна писмена защита от 10.07.2020 г., с която от съда се иска да прекрати производството поради недопустимост на депозираната жалба, и при условията на алтернативност, в случай на допустимост на същата, да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Малинова, която изразява становище за неоснователност на депозираната жалба, и моли съда да постанови решение в този смисъл.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, че жалбоподателят Т. О. А. е подал Заявление с вх. № 50199/20.01.2020 г. (л.21). Със заявлението, жалбоподателят е поискал да му бъде издадено Разрешение за продължително пребиваване по чл. 9а от ЗВПНРБГЕСЧТС, тъй като същият има сключен граждански брак с английска гражданка. Към заявлението са приложени изискуемите от закона документи, а именно: копие на паспорт № В00080157, издаден от Н.; копие на Удостоверение за сключен брак между Т. О. А., с гражданство Н. и П. Д., гражданство Великобритания; нотариално заверена декларация за осигуряване на жилище и финансова издръжка от П. Д., гражданство Великобритания; копие на медицинска застраховка за срок до 20.01.2021 г.; нотариално заверена декларация за предоставяне на адрес на пребиваване и договор за наем.

Във връзка с депозираното заявление и на основание чл. 12а, ал. 2 от ЗВПНРБГЕСЧТС до жалбоподателя е изготвено Писмо с рег. № 536400-1352/22.01.2020 г. (л.55), с което същият е уведомен, че е необходимо да се яви в приемен ден в Дирекция „Миграция“ – МВР за провеждане на интервю със съпругата си – П. Д., включително да представи нотариално заверен препис на удостоверението за сключен граждански брак, придружен в превод на български език. Писмото е получено от жалбоподателя на 06.02.2020 г., лично, удостоверено с положен от негова страна подпис и дата.

С Докладна записка Рег. № 5364р-3571/18.02.2020 г. са изнесени резултати от беседата с Т. О. А. и съпругата му П. Д..

В срока за произнасяне на административния орган, именно до 20.04.2020 г., не е постановен изричен отказ или издадено удостоверение, поради което жалбоподателят е депозирал жалба до съда срещу мълчалив отказ за произнасяне по депозираното заявление.

Непосредствено след депозиране на жалбата до съда, от страна на ответника, с административната преписка е изпратен и издаден изричен отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване по чл. 9а от ЗВПНРБГЕСЧТС. Отказът е връчен на жалбоподателя със Съобщение рег. № 536400-7598/04.05.2020 г. на основание чл. 61 от АПК. Съобщението е изпратено на заявения от жалбоподателя адрес на пребиваване в Република България, с върната обратна разписка, с отбелязване, че пратката е непотърсена (л.86-87).

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 12а, ал. 3 от ЗВПНРБГЕСЧТС. Съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 4 от ЗВПНРБГЕСЧТС, картата за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза се издава в срок до три месеца от подаване на заявлението. В конкретния случай, непосредствено след изтичане срока за издаване на карта или изричен отказ, от страна на жалбоподателя е депозирана жалба срещу мълчалив отказ за издаване на индивидуален административен акт. Непосредствено след образуване на съдебното производство, ведно с административната преписка е изпратен и издаденият изричен отказ на ответника за издаване карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на ЕС. При така установеното, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима. С оглед наличието на постановен изричен отказ Рег. № 5364р-7869/29.04.20г., присъединен към преписката, съдът намира, че следва да се произнесе по него.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

На основание чл. 170, ал. 2 от АПК, в тежест на жалбоподателя е да установи условията за предоставяне на пребиваване в Република България по ЗВПНРБГЕСЧТС и издаване на разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент ЕО № 1033/2002 на Съвета от 13.06.2002 г.

Не е спорно, че жалбоподателят е гражданин на трета страна - Н.. Спорно е дали се установява, че има качеството на "член на семейството", по смисъла на закона, на гражданин на ЕС към момента на подаване на Заявление рег. № 50199/20.01.2020 г.

Разпоредбата на чл. 9а от ЗВПНРБГЕСЧТС, на чието основание е подадено заявлението, дава право на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, който не е гражданин на Европейския съюз и не е упражнил правото си на свободно движение, да поиска издаване на разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат

на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

Според легалната дефиниция, дадена в §1 от ДР на ЗВПНРБГЕСЧТС, „член на семейството на гражданин на ЕС“ е :а) (изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., доп., бр. 34 от 2019 г.) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключил брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава – членка на Европейския съюз, или други документи, удостоверяващи обстоятелствата относно фактическото им съжителство, с изключение на писмено изявление от лицето; б) (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г., бр. 34 от 2019 г.) низходящ на гражданин на Европейския съюз и не е навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква "а"; в) (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква „а“. Това определение се покрива с даденото в чл. 2, т. 2 от Директивата.

С оглед ангажираните от жалбоподателя доказателства, той се позовава на определението в б.„а“, а именно че е сключил брак с гражданин на ЕС, удостоверен със съответния официален документ. Правилно административният орган е преценил с оглед установените по случая обстоятелства, че бракът е сключен с цел заобикаляне нормите, регламентиращи свободното движение на гражданите на ЕС и на членовете на техните семейства. Видно в хода на проведената административна процедура е, че данните, въз основа на които е издаден оспорения отказ, са събрани съобразно нормата на чл. 12а, ал. 2 от ЗВПНРБГЕСЧТС. В тази връзка от страна на административния орган са предприети съответните административнопроцесуални действия с оглед изясняване фактите и обстоятелствата по случая. Жалбоподателят е бил надлежно уведомен за датата на провеждане на интервю, респективно и съпругата му П. Д..

По време на проведените интервюта, от страна на административния орган са установени редица съществени противоречия между изложеното от Т. О. А. и неговата съпруга. Преди всичко, жалбоподателят дори не е бил запознат какво именно работи неговата съпруга, от друга страна тя пък не е имала информация със семейната история на съпруга. От събраните писмени доказателства, представени с писмената защита на ответника по делото, се установява, че двамата съпрузи дори не живеят заедно, респективно, че жалбоподателят дори не е открит на декларирания от него адрес. От представената справка на АИС „Граничен контрол“ се установява, че съпругата на Т. О. А. е осъществила пътувания до България, както следва – влизане в България на 19.01.2020 г. и излизане на 21.01.2020 г.; влизане в България на 11.02.2020 г. и излизане от България – 13.02.2020 г. За периода от 01.01.2019 г. до 13.02.2020 г., се установява, че П. Д. е имала 11 пътувания до България и обратно до Англия (л.46), а Т. О. А. е влязъл на територията на Република България едва на 19.01.2020 г.

Липсват и не са представени други категорични доказателства от страна на жалбоподателя, които да оборят изводите, до които е стигнал административния орган при постановяване на оспорения в настоящето производство отказ, а именно, че бракът не е сключен с цел заобикаляне на законовите разпоредби.

Предвид гореизложеното, правилно административният орган е издал оспореният административен акт на основание чл. 12а от ЗВПНРБГЕСЧТС, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

В хода на съдебното производство от страна на ответника е своевременно заявена претенция за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, поради което такова следва да бъде присъдено. Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр.чл. 78, ал. 8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден за да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100.00 лева, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. О. А., гражданин на Н., [дата на раждане] , чрез адв. П. И. К., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1 срещу Отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на член на семейство на гражданин на ЕС на основание ал. 12а от ЗВПНРБГЕСЧТС с рег. № 5364р-7869/29.04.2020 г., издаден от Директор на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА Т. О. А., гражданин на Н., [дата на раждане] да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, сумата в размер на 100.00 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: